

Věrná ST. Ž.

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 48—49

V Zateci dne 21. prosince 1951

Cena 5 Kč

1512-1
Sazeček Václav
Lukavec 40
p. Lovosice

Na zemi pokoj lidem dobré vůle

Radostné poselství Vánoc připomíná každoročně všem lidem dobré vůle na světě odvěkou touhu lidstva po míru. Náboženská forma vyjadřující toto mocné přání je při tom jen odrazem vzdálené doby v níž živelná touha po míru vznikla, zesilila a stala se majetkem širokých lidových mas.

Ještě nikdy však nebylo volání po míru tak mocné, jako v našich dnech. Ještě nikdy nebyla snaha o jeho zachování tak vědomě a organisovaně podporována stamilióny lidí, pro něž zásada o rovnosti člověka člověku není jen retorickou frázi. Pocit lidské důstojnosti, vyplývající z poznání základních práv člověka, vyrůstá rok od roku ve vědomí prostých lidí ve všech světadilech a současně s tím se nezadržitelně šíří světové mírové hnutí.

Jsou nenávratně za námi doby, kdy mythus Vánoc byl jediným činitelem, který měl zajistit trvalý mír na naši zemi. Z kompetence nadpřirozených sil přešla dnes otázka zachování míru do rukou všeho lidu, který je odhodlán hájit ji až do konce.

Věc míru nepatří už jenom do vánočních meditací a úvah, jak tomu bylo a dosud je v kapitalistickém světě, který se chvástavě hlásí ke křesťanským náboženským tradicím. Věc míru je dnes našim každodenním programem, hlavním cílem všeho našeho usilování a práce.

Známe cenu míru. Je velmi draze zaplacena nesčetnými obětmi, mezi nimiž jsou i naši

nejdražší: otcové, manželé, sestry a bratři, naše ženy i děti. Víme příliš dobře, jaké materiální ztráty, jaké utrpení a strádání přináší válka. Avšak

není pro nás už dnes naprostě žádným tajemstvím, proč je mír ohrožen. Zločinné plány podněcovatelů války jsou dnes již Pokračování na 6. straně

Bojovníci od Dukly budovateli JZD

Slučovací konferenci SBS — SLUB přišli druhého dne zasedání, v neděli 18. listopadu, pozdravit také bývalí příslušníci I. čs. armádního sboru v SSSR, bojovníci od Sokolova, Bílé Cerkve a Dukly. V delegaci těchto zasloužilých, vyznamenaných bojovníků byli zástupci MNV a JZD z nově osídlených obcí na horšovskotýnském okrese v plzeňském kraji, kteří nepřinášeli konferenci jenom pozdravy, nýbrž ji také přišli podat vyúčtování své činnosti při budování socialismu ve svých obcích.

Předseda MNV obce Buková, br. Josef Kocek, vyjádřil pozdravy jménem členů tamního JZD, které je z 98 procent složeno z členů SBS. JZD bylo založeno v roce 1950 a je dnes ve III. typu. O jeho práci řekl br. Kocek:

„Vystavěli jsme si společný kravín a dosáhli jsme v říjnu ě. r. toho, že jsme první na okrese v plnění dodávky mléka, a to na 180 procent, zatím co loňský vítěz celostátní soutěže, JZD Poběžovice, je s plněním na 160 procent na druhém místě.

Na počest kongresu Obránců míru ve Varšavě jsme si dali závazek, že zvýšíme své výrobní a dodávkové povinnosti, a to: žita z 18 na 19 metr. centů na hektar, ovsy ze 16 na 17 metr. centů na ha, krmných luštěnin z 15,5 na 16 metr. centů na ha, brambor ze 147 na 150 metr. centů na hektar, krmných okopanin ze 360 na 368 metr. centů na ha, dodávku jatečného skotu z 10 300 kg na 11 000 kg a jatečných prasat z 5 120 kg na 5 400 kg. Tento závazek jsme splnili.

Za provedenou elektrifikaci naší obce v nadplánu, za pomocí SBS, jsme si dali nový závazek, že dodáme nad kontingent 10 metr. centů žita, 10 metr. centů pšenice, 10 metr. centů ovsy a 500 l mléka. I tento závazek byl splněn.

Také své dodávkové povinnosti jsme splnili a překročili, a to dodávku obilovin na 110 procent, krmného obili na 120

procent, brambor na 110 procent, olejniny na 100 procent. Celoroční kontingent mléka jsme splnili již 15. listopadu a od tohoto dne dodáváme mléko nad kontingent, denně 150 litrů. Nyní provedeme na 1,5 ha na zkoušku podle sovětského vzoru křížový osev ozimé pšenice.

Věříme, že společnou prací Čechů a Slováků, v pevném přátelství se Sovětským svazem a za vedení našeho prezidenta Klementa Gottwalda dospějeme k socialismu. Nechť žije a sili bratrská spolupráce a jednota protifašistických bojovníků — ať žije mír!

Bratr Kocek přednesl zároveň pozdravy a budovatelskou zprávu za náhle onemocnělého bratra Evžena Milera, předsedu MNV obce Mezholezy:

„Tato bratrská obec v našem sousedství je také osídlena z 95 procent bojovníky z vojenského kraje a jejich JZD vzniklo stejně jako naše a je také ve III. typu. Jejich JZD má více technických potíží, ale houževnatě je odstraňuje a má dobré výsledky. Splnilo dodávku obilovin na 100 procent, krmného obili také na 100 procent, brambor pro slabší úrodu na 80 procent a olejniny na 90 procent. Společné stáje mají v několika budovách, takže je práce pro ně obtížnější. Také jejich JZD děkuje za elektrifikaci své obce pomoci SBS a porozumění ústředních úřadů. Znamená to značnou podporu našim snaživým osidlencům a věříme, že se naši bratři v Mezholezích odvěčí za tuto pomoc tím, že se co nejdříve umístí na předním místě mezi JZD na našem okrese.“

Hospodář JZD v Ostromeči a jeho aktivní pracovník, jednoho invalida bratr Josef Miller, neskrýval před konferencí potíže, které se v jejich JZD vyskytuji: dodávku obilovin splnilo JZD Ostromeč sice na 120 procent, kontingent jatečného skotu a vepřů na 108 procent, avšak dodávku olejniny jen na 75 procent a brambor dokonce jen na 50 procent pro vadou sadbu.

Také bratr Vladimír Souček za JZD v Meclově, který je rovněž z 50 procent osídlen rodinami volyňských bojovníků ujistil konferenci, že jejich JZD III. typu, ustavené rovněž v r. 1950, chce pomáhat budovat lepší život všech pracujících.

Bratr Ant. Mora mluvil o JZD v Mašovicích, jehož je spolužakladatelem a aktivním členovníkem:

„Naše JZD jsme založili hned po vyjíti směrnic o založení JZD v roce 1949. Jako JZD IV. typu vybudovali jsme společné stáje, společnou drůbežárnou a vepřinec. Letošní dodávky jsme splnili takto: obiloviny na 113 procent, krmné obili na 100 procent, vejce na 130 procent, jatečný dobytek na 150 procent a kontingent mléka na rok 1951 jsme splnili již 31. října, takže nyní již dodáváme v nadmluvních dodávkách. V našem JZD a v obci je dobrá pracovní morálka, přesvědčili jsme se, že společnou prací je možno dokázat mnohem více a dosáhnout daleko vyšších příjmů pro družstevníky. Víme, že se ještě musíme hodně učit, abychom zlepšili svou práci a zvýšili její produktivitu, ale my se učit chceme a budeme, protože chceme uskutečnit socialismus.“

Projevy bojovníků od Sokolova, Bílé Cerkve a Dukly, bojujících nyní na frontě míru a socialismu v jejich JZD a obcích, byly provázeny povzbuzujícím potleskem účastníků konference. Tento potlesk vyjadřoval důvěru, že naši bratři-bojovníci se budou dále probíjet na frontě práce až k úplnému vítězství socialismu, jehož jsou cíldohýjanými průkopníky. Když delegace bývalých příslušníků I. čs. armádního sboru v SSSR procházela sálem na svá místa, účastníci konference jí vzdali čest povstáním a dlouhým srdečným potleskem. Víme, že tuto bratrskou, živou účast na svém životě a snažení budou naši bratři z těchto obcí povážovat za čestný bojový závazek na své další cestě vpřed.

Podle „Hlasu revoluce“

Slovo k soudciu Stalinovi

Michail Isakovskij

Přišlo to bez vyzvání zas a znova
a tolik se mi toto říci chce.
Nuž, dovolte, abych se ujal slova.
Jen pár slov řeknu, prostých, od srdce.

Ted přišel čas a dny se naplnily
a země jak by našla dávný klid.
Dík Vám za Vaše velkolepé činy,
za práci, kterou nelze docenit.

Když ve dnech zkoušky Vaše péče bdělá
nám v těžkých bojích dodávala sil,
my věřili Vám bez výhrady, zcela,
jak nikdo z nás sám sobě nevěřil.

Byl jste nám zárukou, že neprátele
neujdou zasloužené odměně.
Dovolte mi, Vám ruku stisknout všeles
a poklonit se Vám až do země.

Za Vaši věrnost k matce domovině,
za Vaši moudrost a za Vaši čest,
že takový jste, jak my o Vás víme,
že život Váš jen čistá pravda jest.

Dík Vám, že v době zkoušek, utrpění
jste s námi byl a stále budete,
že na nás myslíte a na svou zemi,
a prostě za to, že jste na světě!

Zimní léčení a rekreace SPB

Lázeňské a rekreační oddělení SPB se letos postaralo o to, aby zimní lázeňská léčba členů našeho svazu, nebo i příslušníků jejich rodin byla zahájena již od poloviny ledna 1952 v Karlových Varech, v Mariánských Lázních a v Poděbradech. Pobyt v rekreačních střediscích v horských oblastech započne už dne 22. prosince t. r. Počet lůžek v lázeňských domovech byl pokud možno rozmnoven a bylo po-staráno o jejich rádné vytápění. Bylo učiněno opatření, aby se členům, kterým bude léčení povolen, dostalo stejněho oseření a věstranného opatření jako v letech měsících. Přihlášky o povolení léčby a rekreace byly již posány krajským sekretariátům, které je rozesílají jednotám. V nutných případech pošeďte ústředí vyžádanou přihlášku přímo žadatelům.

Léčení a rekreace v zimních měsících jsou výhodné nejen pro pracovníky v zemědělství, v zemědělství, nýbrž i pro zaměstnance oboru stavebního a jemu podobných. Mnozí zaměstnanci tétoho důležitých oborů trpí vleklymi chorobami, které se v zimních měsících projevují nejbolestivěji. Je proto třeba čelit jim právě v této měsících a ústředí SPB to svým členům umožnuje. Karlovy Vary, Mariánské Lázně i Poděbrady vrátily zdraví mnoha tisícům pacientům a je v zájmu tétoho pracujících, aby použili dodatkové léčebné péče SPB k upevnění svého zdraví.

Také rekreace v zimních měsících musí být náležitě využita. Pohodlný pobyt očekává hosty z řad členů SPB a příslušníků jejich rodin v Janově u Jablonce nad Nisou, v Kořenově v Jizerských horách a v Sedmidole nad Špindlerovým Mlýnem, v srdci Krkonoš. Všechna tato rekreační střediska SPB jsou známa výhodnou polohou a přírodními krásami.

Zimní pobyt ve vyšších polohách působí blahodárně na dýchací ústrojí, přispívá k lepšímu oběhu krve a k dobrému trávení. Z této důvodu bývaly naše hory v minulosti obsazeny po celé zimě příslušníky majetných vrstev a milovníci zimních sportů z řad pracujících byli nuceni sbírat jen papírky ubytování a dalšího opatření. Jení pracující znali krásy našich hor jen z doslechu a z knížek, nebo časopisů. Dnes se můžeme všechni radovat z darů zimní přírody a SPB se o to stará pro své členy a příslušníky jejich rodin. Nemá jenom místa pro všechny, kdož lyžuje za svoji práci pro republiku zaslouhovali, ale dobrá organizace u-

O úkolech Svazu protifašistických bojovníků

Vytvoření celostátní organizace Svazu protifašistických bojovníků na místo českého Svazu bojovníků za svobodu a slovenského Svazu ľudových protifašistických bojovníků, bylo významnou událostí pro všechny účastníky I. a II. odboje.

Je tomu tak proto, že jsme nyní v republice jedinou organizaci účastníků boje z prvej i druhé světové války, v niž kromě členů české i slovenské národnosti budou našimi členy i kamarádi němečtí, polští a maďarští, kteří spolu s námi v druhé světové válce bojovali proti nacismu a za této trpěli s námi v nacistických koncentračních táborech.

Sjednocovací konference znamenala také potvrzení toho, že naše organizace je organizací stále nutnou a potřebnou a činnost v ní jest stejně důležitá, jako v druhých organizacích Národní fronty.

Co je ale zapotřebí nyní? Aby průběh i všechna usnesení konference byla projednána na krajských i okresních vedeních a na schůzích všech místních jednot v celé republice, v českých zemích i na Slovensku.

Je třeba ukázati na velký politický význam sjednocení, které nám bude velkou oporou v boji za světový mír a také značným přínosem v úsilí o zpevnění mezinárodní solidarity v řadách Mezinárodní federace účastníků odboje a hnuti odporu.

Bude třeba, aby naše kraje, okresy i jednoty zpracovaly i projednaly pro svou další činnost plán práce jak s hlediska naší politické, tak i organizační a hospodářské činnosti.

Náš boj za světový mír, proti remilitarisaci západního Německa, odhalování válečných štváčů, bdělost a ostražitost vůči vnitřním i zahraničním nepřátelům, školení našich členů v duchu socialistického vlasteneckví a lásky a vděčnosti k Sovětskému svazu, který jediný nás osvobodil, který nám pomáhá a od něhož tažké čerpáme mnoho poučení a mnoho zkušeností pro výstavbu našeho státu, výchova k vděčnosti a lásce ke KSC a našemu prezidentu Klementu Gottwaldovi, kteří nás vedou po cestě míru k uskutečnění socialismu, budování státu a plnění pětiletého hospodářského plánu — tyto všechny úkoly vyžadují, aby naše organizace byla pevná a aby její členové rádně plnili své členské povinnosti.

To znamená platit rádně příspěvky, choditi do členských schůzí, být obětavým členem i funkcionárem, stále se vzdělávat a rozmnoveni své vědomosti čtením, školením a přednáškami.

Jen pevná organizace s politicky vyspělými a obětavými členy může dobře splnit všechny úkoly, které stojí před námi, účastníky odboje z prvej i druhé světové války a které nám ukládá naše příslušnost k obrozené Národní frontě a členství v Mezinárodní federaci účastníků odboje a hnuti odporu a v Čs. výboru obrany míru. A proto v novém, sjednoceném celostátním Svazu do ještě větší činnosti za světový mír, za zajistění svobody a samostatnosti naší krásné vlasti a za uskutečnění socialismu jako rádu pravé svobody, humanity demokracie, štěsti a blahobytu.

Jan Vodička

možní pobyt v našich zotavovnách většinou počtu bratří a sester, než kolik jich bylo na rekreaci loni.

Upozorňujeme, že v Janově je nejvhodnější pobyt pro ty, kdež mají děti, nesnášejíci ještě větší náamu, ale toužíci po sáňkování, po prvních krocích na lyžích a po jiných radostech na vysoké sněhové podušce. Do Sedmidolí se mohou vypravit hlavně lyžaři, neboť hřebety Krkonoše jsou z chaty SPB na

dosah. A Kořenov, ležící na rozhraní Krkonoše a Jizerských hor, poskytuje všechny radosti zimního pobytu na dovolené mladým i starým milovníkům přírody, neboť i když je dostatečně vysoko, přece nemá strmých stoupání a namáhavých cest. Bratrské prostředí je všude zajištěno, a proto i ti, kteří již naše horská střediska poznali, rádi se o ně vždy znova zajímají.

Hlas revoluce

VOLYNSKY ZPRAVODAJ

Zprávy svazu

Vánoční nadílka pro sirotky po padlých a umučených

Krajský výbor Svazu protifašistických bojovníků společně s okresem výborem a místní jednotou v Žatci pořádá v neděli dne 23. prosince 1951 o 10. hodině dopoledne v místnostech hotelu „Praha“ (závodní jídelna ONV) v Žatci vánoční nadílku pro sirotky po padlých a umučených v minulé světové válce. Slavnost bude zpestřena kulturními vložkami. Děti a jejich průvodci budou pohostěni.

SPB zve na tuto slavnost všechny sirotky po padlých a umučených a rovněž sestry a bratry, členy jednot Svazu protifašistických bojovníků na Žatecku.

Ze života pražské odbočky

Po zdařilé III. mikulášské tanecní zábavě, která se konala 1. prosince t. r. v restauraci u Šterrů v Riegrových sadech na Vinohradech, a ze které si odnesli všechni přítomní nejlepší dojmy a zážitky, pražští volynští krajané se rozhodli společně a opět v dobré náladě uvítat Nový rok 1952. Jež určitě přinese další velký rozmach v socialistickém budování a zvýšení životní úrovně. Za tím účelem se sejdou opět ve Šterrově restauraci v Riegrových sadech na Vinohradech, kde se koná v režii podniku Silvestrovská zábava. Zveme pražské krajané, aby objednali určitý počet míst u br. Havlička nebo br. Holubovyče.

Krajané — členové Svazu Čechů z Volyně!

Znovu vám připomínáme, abyste splnili povinnost vůči naši zájmové organizaci a složenkami, které jste obdrželi, vyrovnavali dlužné členské přispěvky.

Váš dluh vyrovnejte ještě ve starém 1951 roce.

Děkujeme vám.

FOND PRO VYBUDOVÁNÍ POMNÍKU OBĚTEM ČESKÉHO MALÍNA

Na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci přispěli svými dary tito krajané: (čísla se rozumí v Kčs)

Vladimir Prajzler, Kounov, 100, Josef Lešák, Bitozeves, 200, Václav Krasenský, Holešice, 100, Jaroslav Vengricht, Staňkovice, 150, Vladimír Holeček, Žatec, 200, Josef Kocek, Ervénice, 50, Antonín Janoušek, Čeradice, 100, Bohumil Kloboučník, Malá Černoc, 50, Alexandr Červenka, Litoměřice, 100, Josef Pilný, Droužkovice, 200, Marie Glajchová, Střížovice 150, Alexandr Hybrant, Kunčice, 50, Bohuslav Hordějčuk, Ústí n. Orl., 25, Josef Sváb, Hevlín, 300, Vladimír Masopust, Libívá, 100, Rostislav a Sonja Mušilovi, Vojkovice, 100, Vladimír Ficek, Zálezly, 50, Antonín Čmelík, Český Chloumek, 25, Marie Plucarová, Č. Chloumek, 100, Jaroslav Kalcovský, Hošnice, 100, Josef Kalcovský, Hošnice, 150, Josef Bohatec, Chotiněves, 100, Vladimír Dědek, Lukavec, 50, Vladimír Král, Zaječice, 100, Anton Novotný, Radiceves, 100, Vladimír Jeníkovský, Velemin, 400, Josef Holoubek, Ohučov, 100, Antonín Král, Okořín, 50, Vladimír Ventura, Hradisko, 100, František Vydra, Bohušov, 20, Nonna Husáková, Litoměřice, 50, Konstantin Mesner, Údlice, 150, Ondřej Hrekov, Opařa, 100, Vladimír Dušek, Vlkovice, 100, Josef Ptačenko, Horní Nezly, 100, Dobroslav Stehlík, Chotiměř, 50, Michal Fetyk, Bochov, 500, Josef Prokůpek, Karlovy Vary, 150, Vladimír Krauza, Na Rybnících, 200, Václav Vávra, Velemyšleves, 100, Václav Huňat, Malá Černoc, 100, Kateřina Křížková, Chodov, 100, Jaroslav Kynšt Chodová Pláná, 100, Tušinský Petr, Hevlín, 50, Vozáb, Liberec, 200, Josef Svoboda, Blažejov, 100, Vladimír Vorel, Babice, 100, Anna Ledvinová, Kuks, 50, Antonín Pytlík, Chodov, 50, Arkadij Mulka, Chodová Pláná, 100, Jaroslav Koráb, Ves, 100, Jan Šorec, Rumburk, 100, Josef Brabenec, Milešov, 100, Mikuláš Loskot, Kolešovice, 100, Josef Kratochvíl, Most, 50, Václav Mendl, Holešice, 100, Vladimír Kendík, Hrušovany, 150, Anna Volková, Frydlant, 200, Vladimír Havliček, Průhonice 100, Václav Kokeš, Šluknov, 100, Jaroslav Ryzák, Bezděkov, 100, St. Vavický, Dvory, 100, Alexandr Širc, Horní Maxov, 100, Josef Tomášek, Dubenec, 100, Rehoř Panasjuk, Polžice, 100, Antonín Linhart, Horní Libina, 100, Josef Havlík, Petrovice, 100, J. Pavelka, Benkov, 100, Vladimír Šmid, Drahunký, 50, Jan Stejnář, Hrádek u Znojma, 50, Vladimír Schovánek, Horní Libina, 25, Vladimír Halámek, Král, Údolí, 100, Vladislav Vejnar, Ždár u Doupovala, 50, Alexandr Malák, Hřibojedy, 100, Emanuel Husák, Litič, 50, Antonín Júha, Zaloňov, 100, Václav Najman, Raspenava, 150, Libuše Grmelošová, Vestec, 50, Václav Vostří, Kounov, 300, Alexandr Kubový, Liběšice u Žatce 100, Rostislav Vlk, Žatec, 50, Alexandr Smolářek, Hanušovice, 200, Anna Šhorová, Bohosudov, 50, Antonín a Anna Hnázdilová, Věštiny, 200, O. Větel'ský, Těchovice, 300, Josef Dvořák, Žitenice, 200, Olga Krušťová, Žatec, 100, Vladimír Paštorek, Žatec, 50, Antonín Pokorný, Bitozeves, 200, Vladimír Řepšk, Praha XVII, 200, Josef Kremzer, Velké Albrechtice, 100, Mistislav Kremzer, Velké Albrechtice, 100, Josef Kolovrátník, Dolní Nezly, 150, Vladimír Stránský, Strupčice, 100, Jaroslav Šerák, Chotiněves, 100, L. Doležal, Horní Nezly, 200, Josef Lokvenc, Polžice, 50, Václav Kulich Komořany, 20, Jaroslav Anděl, Petrovice, 100, Jaroslav Mareček, Nemilany, 100, Pavel Hryčík, Mladějovice, 100, Josef Šlanhof, Nemilany, 100, Josef Jaroš, Mikulov, 100, Josef Langr, Seménkovice, 50, Vincenc Ke, Žatec, 300, Václav Kozák, Reichersdorf, 200.

Všem dárčům vzdáváme srdečný dík.

PEČUJTE O SVÉ ZDRAVÍ

Dokončení

Dalším druhem parazitů, tentokrát z třídy oblych hlísků, je škrkavka. Je to červ mléčně bílý, šedavé nebo zarůžovělé barvy, na obou koncích zúžený. Sameček je dlouhý 15—25 cm a tlustý 3 mm, samička 20 až 40 cm a tlustá 5 mm. — Ve střevě se vyskytuje v různém množství, někdy dokonce se podaří vypudit celou misu škrkavek.

Škrkavka žije asi 1 rok a za tu dobu snese asi 60 milionů vajíček. Dostane-li se vajíčka se stolicí do vody neb vlhké půdy, vysvive se při příhodné teplotě a přistupu kyslíku za 20 až 40 dnů ve vajíčku červovité, pohyblivé embryo. V této formě může ve vlhké zemi nebo vodě žít 5 let i déle na životu. Tyto zárodky se dostanou do člověka obyčejně se syrovými potravinami, hlavně zeleninou. U dětí se infekce děje hlavně znečištěnýma rukama.

V tenkém střevě se dostane larva z obalu vajíčka, jejž rozpoltí pomocí chitinového zuba na hlavě. Jakmile proniknou larvy dlouhé 0,25 mm do střeva, začnou se ihned do sliznice a vniknou tak do krve, kterou jsou zaneseny do plic, kde dosáhnou velikosti asi 1,3 mm. Jsou-li četné, mohou vyvolat i zánět plic. Z plenich cév se dostávají do průdušek, odtud do hrdla a úst. Jsou opětovně spolknuty a teprve nyní se mohou vyvinouti na dospělého hlísta.

Příznaky infekce škrkavkami jsou podobné příznakům, které způsobuje tasemnice. Vníme-li dospělá škrkavka do př-

věsku slepého střeva, do žlučníku neb jiných přirozených kanálů, může vyvolat přímo jejich onemocnění.

Mjr. MUDr Vlad. Dufek

Diagnosa se opírá hlavně o průkaz vajíček a škrkavek ve stolici. K léčení se používá santonin nebo jiné preparáty, které jsou pro tyto parasyty jedovaté. Léčbu musí prováděti vždy lékař, neboť větší dávky podobných přípravků jsou jedem i pro člověka.

Onemocnění se předchází čistotou při jídle, pečlivým mytí zeleniny, která se požívá syrová, vyloučením lidských fekálí (stolice) z hnojení zelinářských kultur a spálením všech vypužených škrkavek.

Posledním druhem parazitů vyskytujících se nejčastěji na našem území jsou roupы; postihují zejména děti. Usazují se hlavně v tlustém a slepém střevě (rovněž v jeho přívěsku). Jsou to malí, bílí červi, samička je dlouhá 9—12 mm a sameček pouze 2—5 mm. Vajíčka roupů jsou podélná 60 krát 30 mikronů veliká a obsahuje embrya. Oplodněné samičky cestují ze střeva do okolí řitního otvoru, u dívky též do pohlavních orgánů a kladou zde vajíčka, způsobují tím nemocnému svědění a nespavost. Děje se tak zejména v teple a klidu na lůžku. Svědění vede ve dne k neklidu a nespavosti, z čehož je odvozeno rčení, že „dítě má roupы“. Jedna samička snese 8.000 až 13.000 vajíček. Vajíčka roupů se nikdy nevylíhnou ve střevě pro nedostatek vzduchu,

nýbrž jen na povrchu těla, kolem řiti. Již za šest hodin se vydine z embrya larva v podobě červíka, velmi infekční v této formě. Vajíčka mohou při tělesné teplotě kolem řitě a za nehty zůstat na živu až 10 dnů. Nákaza se děje nejčastěji podáním znečištěné ruky, vodou na mytí, hráčkami a podobně.

Onemocnění roupы je rozšířené na celém světě. Nejvíce jsou postiženy děti ve školním věku.

Projevuje se vedle silného svědění kolem řitního otvoru též nechutenstvím, hubnutím.

Asi ve čtyřiceti procentech nečinní však roupы žádných obtíží. Rozpoznaní se zakládá hlavně na nálezu roupů a jejich vajíček ve stolici. Toto parazitní onemocnění je sice celkem nevinné, avšak nadmíru tvrdošíjně. Jsou lidé, kteří přes opětovné léčení trpí roupы po desetiletí. V případě výskytu se musí léčit současně celá rodina, jinak dojde k opětovné nákaze. Nemocný musí mít krátce ostříhané nehty a ruce si musí před každým jídlem důkladně umýt mýdlem a kartáčem a pak ještě namočit do některého desinfectčního roztoku. Další léčba, jako užívání speciálního přípravku, mastí a koupele, se řídí dle pokynů lékaře.

Kromě těchto popsaných parazitů existuje ještě mnoho jiných, žijících v lidském organismu. Ty jsou však velmi vzácné v našem prostředí. Vyskytují se hlavně v tropech. Parazitáři onemocnění nejsou sice lékařským problémem, dovedou však nemocného velmi často potrápiti.

Dokončení s 1. strany

Na zemi pokoj lidem dobré vůle

vidíme nebo nechceme vidět každý svoji konkrétní povinnost, vyplývající ze všeobecné snahy po udržení míru. Příliš podceňujeme právě svoji úlohu a své možnosti. A to je velká chyba, neboť právě na naší aktivní časti, na našem přispění a spolupráci mnoho záleží.

Vánoční doba před každým znovu postaví, ve své specifické

formě, otázku pokoje a míru lidem dobré vůle na zemi. Nechť není nikoho z nás, kdo by nevyužil této příležitosti k poctivé, sebekritické a důkladné revisi svého dosavadního poměru k tomuto nejzávažnějšímu problému lidstva v tak rozhodné době, jako je dnes.

Jaroslav Chudoba

Popisy českých osad na Volyni — Kvasilov

Podle vyprávění starých občanů Kvasilova zpracovala Marie Tomášová

Muži Sokola Kvasilov při cvičení na bradlech

6. pokračování

Od založení Sokola v r. 1911 bylo mnoho vykonáno i mimo tělocvičnou činnost. Hrávaly se hodnotné a výpravné divadelní hry, byla rozšírována česká píseň a výběc povznašel se národní uvědomění. Prvním starostou jednoty byl Antonín Perný, cvičitelem Jar. Houška. Pak byl cvičitelem Fr. Oliverius z Čech, který v první světové válce byl zajat Rakušany a popraven. V r. 1921 činnost Sokola, která byla přerušena válkou, byla opět zahájena. Byl povolán opět cvičitel z Vejprnic u Plzně Jan Šabek. Později přijel druhý cvičitel Fr. Petlach z Kánic u Brna. Br. Fr. Petlach cvičil jeden rok členstvo zároveň s br. J. Šabkem. Po odjezdu br. Petlacha náčelníkem Sokola se stává Václav Martinek až do r. 1928. Téhož roku byl založen v Kvasilově sokolský okrsek, jehož náčelníkem je Václav Martinek a náčelnici Helena Kutková.

Na sokolský slet do Prahy r. 1926 jelo 120 členů. Sestrami Olgou Martínkovou a Věrou Kozlovskou byl vyšit nádherný prapor, jehož svěcení se odbylo v r. 1932 těsně před sletem. Na tento slet jelo opět 70 členů, ale již se svým vlastním praporem. Před sletem pořádala jednota zájezd do Zborova.

Při svěcení praporu byl kmotrem předseda polského „Sokola“ Zamojský a kmotrou s. Marie Oličová. V r. 1931 byl pořádán v Kvasilově cvičitelský kurs, který vedli br. Karban a s. Jelinková ze Župy zahraniční. V r. 1932 na sokolském sletě Václav Martinek, Jar. Perný

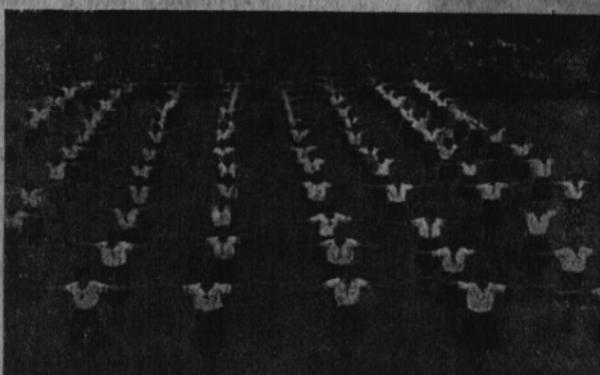
a Mikuláš Martinek závodili a mezi 1977 závodícími umístili se na 78 místě. Okrsek pořádal v r. 1934 závody o přebor a po tří letech za sebou vždy zvítězil Mik. Martinek. Starosta br. Vl. Svárovský daroval pro tento účel krásný broncový štítek jako putovní cenu, jehož držitelem byl po tříkrát Mik. Martinek. Pak byl po-

řádán cvičitelský kurs v Mirohošti pod vedením br. Erbana ze Župy zahraniční a z jednoty byly na tento kurs vysláni Anna Martínková, Marie Židlická a Vladimír Martinek. V r. 1937 byl pořádán zájezd do Boratína a do Mirohoště k volejballovému utkání.

Na sletě Polského sokolstva ve Lvově r. 1933 bralo účast 8 bratří s praporem jednoty. A opět již mladší generace vedla činné kulturní život, hrávala divadla pod vedením Jana Zacha a později Antonína Kutka. Činnost Sokola byla pak přerušena válkou, až zase po reemigraci vzlétli naši sokolci v Tělocvičné jednotě Sokola Liběšice-Trnovany v župě Sladkovského. Zúčastnili se sjezdu i závodu předsletových 29. června 1947 v Lounech. Ze závodících se umístil Mikuláš Martinek na 4. místě. Zúčastnili se rovněž XI. všeobecného sletu r. 1948 v Praze.

Nesmí se zapomenout na výtečnou kapelu Vratislava Náhlovského. Hned po návratu z I. světové války založil Vratislav Náhlovský v roce 1920 kapelu ze starých hudebníků, ale v r. 1926 se kapela rozpadla.

Pokračování příště

Prostná žen o sletu Sokola v Kvasilově.

Tělocvičná jednota Sokol v Kvasilově

Vzpomínáme

Všem přibuzným a známým oznámuji, že dne 15. července 1951 tragicky zemřela Marie Syrovátková, nar. 27. prosince 1911 v Hrušvici na Volyni, kde ztrávila, osudem těžce postižena, větší část svého života. Stala se obětí těžké a nevylečitelné nemoci, která ji pronásledovala téměř 25 let od 16. roku jejího života, až ji porazila. Nech je Ti, drahá Mařenka, za Tvá dlouhá léta práce a utrpení rodná česká země lehkou k věčnému spánku. Vzpomínka na Tebe neuhasne, tak jako neu vadne kvítce na Tvém hrobě v Děčíně. Ti všichni, Mařenka, slibujeme.

Za pozůstalé přibuzenstvo
mařka, bratr a sestry

Oznámuji přátelům a známým truchlivou zprávu, že dne 26. října 1951 ve věku 49 let zemřela v Kanadě naše drahá Libuše Hradecká, nar. v Moldavě II na Volyni. Prosíme všechny, kdo ji znali, aby jí s námi věnovali tichou vzpominku.
Rodina Hradeckých z Kanady a Říšova

Dne 13. prosince t. r. uplynyly tři roky ode dne, kdy nás navždy opustila naše drahá maminka a babička Marie Hrudková, roz. Helebrantová, nar. 5. 8. 1887 ve Volkově na Volyni. Svůj věčný sen spí na hřbitově v Lipenci. S trvalou bolestí a láskou vzpomínáme jejího obětavého života naplněného prací a starostí o naše štěstí. Prosíme všechny, kdož ji znali, aby vzpomněli s námi.

Vzpomínají děti a vnuci

Po treji vzpomínáme s nezmenšenou bolestí na smutný Štědrý večer 1948, kdy nám navždy odešel nás milovaný syn, manžel, otec a bratr Miloslav Hamáček, nar. 15. 11. 1908 v Hrušvici na Volyni.

Odpocívá na hřbitově v Zatci, kam stále zalétají naše bolestné vzpomínky, které jsou trvalé.

Prosíme všechny, kdož ho znali, aby u příležitosti třetího výročí úmrtí mu věnovali s námi tichou vzpominku.

Vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka, rodiče, děti, bratři a příbuzní

U příležitosti Vánoc vzpomínáme naše drahého otce a dědečka Františka Hrudku, nar. 19. 2. 1885 ve Volkově na Volyni, který zemřel dne 3. 5. 1944. Odpočívá na vzdáleném hřbitově ve Volkově, kam často zalétají naše vzpomínky, jako jediný projev naší vděčnosti a lásky. Prosíme všechny, kdož ho znali, aby mu s námi věnovali tichou vzpominku.

Vzpomínají děti a vnuci

Slabomíra redakce

Redakce a administrace Věrné stráže přeje všem svým odberatelům a čtenářům radostné a spekojené prožití Vánoc a do Nového roku 1952 hodně úspěchů v práci pro šťastnou budounost v míru.

